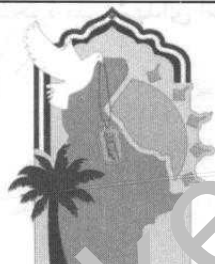

از زلال کائنات

(برگزیده شعر نخب تین کنگره ملی شهدای استان سیستان و بلوچستان)

دکتر عبدالله واثق عباسی - عباس باقری

سرشناسه: کنگره ملی شهدای استان سیستان و بلوچستان (۱۳۹۶: زاهدان)
عنوان و نام پدیدآور: از زلال کائنات: (برگزیده شعر نخستین کنگره ملی شهدای استان سیستان و بلوچستان) [گردآورنده] عبدالله واثق عباسی، عباس باقری
مشخصات نشر: زاهدان، تنگه احد ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری: ۴۱۶ ص.

از زلال کائنات

کلیه حقوق این اثر برای ناشر محفوظ می باشد.

فهرست مطالب

۱	سخن کنگره
۵	پیام کمیته علمی
۹	مقدمه
۱۳	قادرش آسالان
	نامه خوشنگار
	معراج شهیدان
۲۵	سید حیدر علی آران
	سردشت
	بازان
	چهار رباعی
۳۳	محمد حسن ارباب بی کس
	ای شهید
	حماسه خورشید
۳۹	علی اکبری
	سروش آیه‌ها
	استقبال
	دشت دیره
	لاله زار خرمشهر
۵۱	محمود اله‌بخش

شکوه غیرت

۵۵ زینب باقری

از نسل باران

۵۹ عباس باقری

زیتون سرخ

در شعله‌زار صاعقه

ءالرصاص

در ساکریز

۷۳ علیرضا باقری

پلاک پرور

اعجاز آخر

۷۹ عبدالسلام بزرگ‌زاده

عهد

۸۳ فرشته بزی

عروج سپید

۸۹ قربانعلی بندانی

هرگز

۹۳ محمدانور بیجارزهی

شهر شهیدان

۹۷ زهرا پُردل

خبرنگار پرنده

شراب در خم تابوت

۱۰۵ غلامحسین پیری

غزل خون

۱۰۹..... علی اکبر جعفری
سنگر بارانی

۱۱۳..... سلطانعلی جهانتیغ
زنده در زیر خاک

کعبه خون

دور و دگر

دار پلنگ پوش

۱۳۱..... ماشاءالله جهانتیغ
عرشیان

۱۳۵..... سید احمد حسینی
رقصِ قلم
نقطه چین

۱۴۳..... سیده کوثر حسینی
امتداد غروب عاشورا
آخرین دیدار

۱۴۹..... مختار حقیقت
بیرق سبز
پرواز کبوترها

۱۵۵..... زنده یاد استاد غلامعلی خائف زاده
شمع محفل
سردارِ عشق
خون خورشیدی

- ۱۶۵..... مسعود خندان بارانی
آزاده
- ۱۶۹..... سعید خومحمدی
گریه پنهان
رقص قناسه
- ۱۷۷..... طویه رخشانی
دیار
- ۱۸۱..... مرض رخشانی نیا
زخم باران
همراز افلاک
- ۱۸۷..... منیره رخشانی نیا
زخم بی شمار
- ۱۹۱..... عزت رضازاده میر
باغ آتش
- ۱۹۷..... صدیقه رضائزاد
گذر
- ۲۰۳..... صدیقه رضایی
هجرت
- ۲۰۷..... مهدی ریگی
حرف آخر
تصویر
- ۲۱۳..... شهید علی اصغر سلیمانی
تندری بر آب

نسل موج

آسمانی

دریایی

۲۲۳.....علیرضا سنجولی

در اوج غربت

۲۲۹.....مریم سیاسر

روزگار

۲۳۳.....ابراهیم شایان

سه رباعی

۲۳۷.....زهرا شوریده‌دل

به حق پیوسته

۲۴۱.....ساناز شهنوازی

تا به عرش

۲۴۵.....موسی شیرزایی

خون شعر انقلاب

یاد شهیدان

لبخندِ سرخ

۲۴۹.....نجمه عباسی مقدم

مزار عاشقان

۲۵۹.....هاشم علی دادی

پرستوی عاشق

۲۷۳.....سیداحمد فاطمی

شب چراغ راه

- ۲۷۷..... سید محمدرضا فرقانی
کتاب روشن دل
- ۲۸۱..... محبوبه کلعلی
جنگ هنوز ادامه دارد
بر شانه‌های دشت
بت بزرگ
خاطره‌های را که ورق می‌زنم
سب
- ۲۹۱..... مرضیه کدخدایی
خلیج میشا غار
بازگشت پدر
- ۲۹۹..... وحید کیخامقدم
ارغوانی
- ۳۰۳..... مجید لشکری
بی‌قراری
- ۳۰۷..... غلامحسین لکزایی
رزمنده
- ۳۱۳..... بهمن محمدزاده
سجده
مردی که ...
غریبانه
- ۳۲۱..... ابراهیم محمودی
شوکران تلخ

- ۳۲۵.....مطهره مقدّم
تجلی
- ۳۲۹.....فهیمه مقرّبی
آخرین ایستگاه
در فوران صدا
- ۳۳۵.....محمود ملایی
بهرار
- ۳۳۹.....محمدیوسف ملک ناده
داغ شقایز
- ۳۴۳.....علی محمد مؤدب
صدای تو
- ۳۴۷.....محسن ناصح
ستیز سرخ
- ۳۵۳.....منصور نظری
راوی اخبار
- ۳۶۱.....عبدالله واثق عباسی
اخلاص سرخ
بوی قرآن
معراج لاله
جزینک
سردار نیمروز
اجابت خونین
سردار سپیده
غربت ماندگار

خون نامه

زینب هدایتی ۳۸۱

صبح خونین

وحید هراتی ۳۸۵

جلوه کربلا

معصومه هرمزی مقدم ۳۸۹

پلاک

سکوی پرواز

حمید یعقوبی ۳۹۷

باغ تاول

در آشیانه مهر

منابع و مآخذ ۴۰۳

مقدمه

سال‌های ۱۳۵۸-۱۳۵۷ که بی‌تردید همه آنات و دقیقه‌هایش بوی شعر و شعور و شهادت می‌داد، آغاز گردش قلم در بوستان کاغذ به نوشتار «باسم‌رب‌الشهدا» بود. از آن روز با کمتر نامه‌ای یا کلام شعله‌وری را می‌توان یافت که پیشانی واژگانش را با نام شهید و خدیجه بن‌آذین نبسته باشند. از آن روزهای آینه‌افروز که سوز سرد زمستان را به بنفسه‌ها می‌انید می‌داد، سی‌ونه سال می‌گذرد؛ اما هنوز نام و نگاه شهید، زینت خانه و کاشانه ما است.

هنوز حنجره‌ها با نام نینوایی عاشق‌ریزان می‌دازد، ژاله، قم، تبریز، رشت و... آنگاه شوش، بستان، سوسنگرد، خرمشهر و... پس آنگاه خیبر، بدر، فتح‌المبین و بیت‌المقدس، والفجر، چابهار، سلمچه و... پس آنگاه... کربلاهای ناگفته و ناخوانده و ناآشنای این دیار شهید آشنا، همزاد و همنواست.

هنوز آسمان این سرزمین عبیرآمیز از شکوفه‌بار خون و اندام، گل‌رنگ و غم‌آهنگ است. هنوز در کوچه‌ها و حاشیه خانه‌ها و خیابان‌ها، خوانچه‌ها، حنجره‌ها و این سرخ‌جامگان برپاست. هنوز نوای «کیل زدن» از نای سوخته می‌آید. «هنوز حنجره‌ها نینوای فریاد است/ هنوز در حرم لاله عشق مهمان است». هنوز از سرانگشت‌های عاشقی خورشید می‌چکد. هنوز مبعث گل را به باغ می‌توان حس کرد. هنوز در شهرها عطر نام شهید می‌پیچد. هنوز اصحاب نور روی امواج آبی تکبیر به شهادت سلام می‌گویند. هنوز... از همین روست که این کربلای گسترده تا ابدیت

تاریخ را گریزی از مرور خط سرخ شهادت نیست؛ از آن رو که تا کربوبلا ادامه دارد، یزیدیان هستند و تا یزیدیان، این سرزمین مقدس را به زیاده‌خواهی و شادخواری و معماری دغا و دروغ و تکاثر و منیت و عبودیت نقش می‌آریند، حسینیان نیز شمشیر قیام را از غلاف عقیده و ایمان برمی‌کشند و به نابرابری‌ها و سیاه‌کاری‌ها می‌تازند و تن به مسلخ شهادت می‌سپارند و سرمی‌بازند و خدایی می‌شوند. که تا باد، شهادت، فریاد زلال عارفان دادگستر بر منبر شهود و شیدایی باد. باری... اینک که به اعتقادی شاعرانه - و نه سوداگرانه - دل را از صفرای کدورت پیراسته و آینه جان را به صیقل معرفت آراسته‌ایم؛ بر ماست که نوای عرشی آن شورآفرینان را به گوش هوش نبوشیم و پاس قلم‌های صراط‌المستقیم‌شان، قلم‌ها را به نگارش شعر شهودی آن شاهدان خون‌آلود، هر زت و آبرو بخشیم.

در این راه شاعران که آن داران و چراغ برافروختگان و وارثان دل‌سوخته خورشید بی‌غروب شهادت‌اند به نعلی دینار شهیدان و سنگ‌نشینان برآمده‌اند و قلم را به کتابت نام و یادشان طرب آمرسند. پدچراغ خورشید برافروخته‌اند.

این دفتر، برآمده عشق‌بازی شاعران سیستان و بلوچستان با نام نینوایی آن شرزگان درست‌پیمان است. اگرچه همگان می‌دانند که کائنات و کربوبیان را نیز سر آن نیست که بار این امانت بر دوش ناتوان کشند؛ اما شاعران این بار، شادمانند که به مصراع‌ی یا فرازی از شعری می‌توانند ناز آن عاشقان شرزه را به جان بخرند و با خدای بی‌نیاز خویش معامله کنند: که «إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ...» (توبه، ۱۱۱).

ره‌آورد این دفتر، همین شعرهای عاشورایی از کربلاهای میهن نینوایی‌ست. اگر قبولِ خاطر عام افتد، لطف خداداد است و سخن سخنة کلام‌آفرینان همین دیار تشنه

سیراب از شعور. امید که این وجیزه به آستان تابناک شرفزادگان یلداسوز، خوش آید و... «خوش‌تر آن باشد که سر دلبران / گفته آید در حدیث دیگران.» والسلام.

عباس باقری

دی ماه ۱۳۹۶ - زابل